

CONGREGATIO PRO CLERICIS

„Chcete ako kňazi za pomoci Ducha Svätého navždy konať kňazskú službu ako dobrí spolupracovníci biskupa v spravovaní Božieho ľudu?“

(Rímsky pontifikál, Obrady vysviacky kňazov)

Drahí bratia v kňazstve,

stále máme pred očami a vo svojom srdci duchovný zážitok z otvorenia Roku kňazov počas Vešpier zo Slávnosti Najsvätejšieho Srдца Ježišovho, ktorým predsedal Svätý Otec Benedikt XVI. v Bazilike sv. Petra 19. júna tohto roku. Je mojou veľkou radosťou, že sa môžem s vami podeliť v tomto posvätnom čase, zverujúc vás Božej Prozreteľnosti.

V priebehu Roka kňazov, sledujúc texty Liturgie kňazskej vysviacky, vám v polovici každého mesiaca zo srdca, s hlbokou láskou ku katolíckemu kňazstvu a s radosťou ponúknem krátku reflexiu, ktorá bude – dúfam – skromnou pomôckou k našej spoločnej meditácii. Zároveň nám môže pomôcť byť kresťanským a kňazským spoločenstvom práve v tomto Roku, ktorý nás v jednote s Petrovým nástupcom má viesť k hlbokkej duchovnej obnove.

Cirkev vo svojej materinskej múdrosti vždy učila, že táto služba sa rodí v stretnutí dvoch rovín: božskej a ľudskej. Ak si na jednej strane musíme vždy pripomínať, že „nikto si nemôže tento úrad nárokovať. Povoláva doň Boh.“ (KKC 1578), tak na druhej strane je jasné, že na Božie volanie odpovedá vždy človek, „stvorené JA“, so svojou vlastnou identitou a vlastným prežívaním, so svojimi vlastnými kvalitami a tiež so svojimi obmedzeniami. Zároveň je za svoju odpoveď zodpovedný.

V liturgii kňazskej vysviacky sa tento asymetrický a potrebný dialóg medzi božskou slobodou, ktorá volá, a ľudskou slobodou, ktorá odpovedá, vyjadruje otázkami, ktoré každému z nás počas vysviacky položil biskup bezprostredne pred vkladaním rúk. Tento „dialóg medzi láskou a slobodou“ si budeme spoločne pripomínať počas nasledujúcich mesiacov.

Otázka, ktorú nám biskup položil, znie: „Chcete ako kňazi za pomoci Ducha Svätého navždy konať kňazskú službu ako dobrí spolupracovníci biskupa v spravovaní Božieho ľudu?“

My sme odpovedali: „Chcem“.

Slobodná a vedomá odpoveď má základ v jasnom úkone vôle („Chcete...konať kňazskú službu“, „Chcem“), ktorý, ako dobre vieme, musí byť neustále obnovovaný úsudkom rozumu a podporovaný slobodou, aby sme sa nestali prázdnyimi voluntaristami alebo, čo je ešte horšie, neveriacimi. Akt vôle je trvanlivý vo svojej prirodzenosti, pretože je to ľudský úkon, v ktorom sa vyjadrujú základné kvality, ktorými nás Stvoriteľ obdaril a vďaka ktorým môžeme s ním spolupracovať.

Z toho vyplýva, že záväzok, ktorý sme prijali, je záväzkom „na celý život“, a preto nie je závislý na módných výstrelkoch alebo záľubách a už vôbec nie na pocitoch, ktoré môžu byť zjavné vo väčšej alebo menšej miere. Pocity síce môžu hrať rolu pri hľadaní a spoznávaní viery, no len do takej miery, aby nás nasmerovali na správnu cestu. Nemôžu brániť poznaniu, môžu len pomôcť pri rozlišovaní. Je to len jeden aspekt vnímania, nemôže však byť jeho určujúcim faktorom.

Naša vôľa akceptovala vykonávanie „kňazskej služby“, žiadne iné „povolanie“! Predovšetkým sme povolani byť kňazmi vždy a – ako nám pripomínajú svätci – za každých

okolností. Službu, ku ktorej sme boli povolani, máme vykonávať celou svojou bytosťou. Netvárimo sa ako kňazi, ale sme kňazi!

Obnovme si, drahí bratia, v tomto Roku kňazov hlboké cítenie, s ktorým sa každé ráno zobúdžeme, vo vedomí toho, kým sme, a toho, že nás Boh povolal do Cirkvi pre seba samého, pre svoj ľud a pre našu večnú spásu!

Každý z nás je časťou živého celku, povolaný spolupracovať na vydávaní svedectva o Hlave tohto Tela, každý podľa svojich schopností. No vždy ako „spolupracovníci s biskupom“, v poslušnosti dobru, ktoré on naznačí, a „pod vedením Ducha Svätého“; toto všetko v neprestajnej modlitbe. Len ten, kto sa modlí, môže počuť hlas Ducha. Ako spomenul Svätý Otec na generálnej audiencii 1. júla tohto roku – „Tí, ktorí sa modlia, nemajú strach, tí, ktorí sa modlia, nikdy nie sú sami, tí, ktorí sa modlia, sú spasení!“.

Nech vám Preblahoslavená Panna Mária, Matka všetkých a Matka naveky, pomáha a nech vás ochraňuje. Želám vám všetkým veľa požehnaní v tomto Roku kňazov.

✠Mauro Piacenza
titulárny arcibiskup Vittoriansky
sekretár

Vatikán, 15. júla 2009